

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az ítéletábra dr. Kapitány Lilla pártfogó ügyvéd által képviselt **felperes neve** felperesnek dr. Kecskésné dr. Horváth Erika ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve alperes** ellen **kártérítés megfizetése** iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2007. június 14-én kelt 1.P.20.659/2006/27. számú részítéletével szemben az alperes 28., a felperes 29. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

Részíteletet:

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság részítéletének megfellebbeezett rendelkezését részben és akként változtatja meg, hogy a nem vagyoni kártérítés összegét 3.500.000,- (Hárommillió-ötszázezer) Ft-ra leszállítja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek 90.000,- (Kilencvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes megfizetni az államnak az APEH Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság Illetékfőosztálya felhívására 60.000,- (Hatvanezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ezt meghaladóan feljegyzett 240.000,- (Kettőszáznegyvenezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

A részítelet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott részíteletében kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 5.500.000,- Ft nem vagyoni kártérítést, ezt meghaladóan a nem vagyoni kártérítés iránti keresetet elutasította.

A részítélet indokolásában megállapította, hogy a felperes - vétlenként - 2004. szeptember 3-án személygépkocsijával közúti balesetet szenvedett. A baleset következtében az arcán sérült meg, maradandó hegeseddel járó külső repesztett seb, jobboldali felső állcsont többszörös törést, jobb szemgödör területén dislokációs törést, jobb oldali arcfél lágyszövet zúzódását, fogmeder törését, orr lágyszövet zúzódását, traumás orrsövényferdülést szenvedett el. Fogai a fogmederrel együtt kitörtek vagy elmozdultak, a szápadlása is eltört. Az arc- és szájszészeti klinikán több műtétet - lemezzel történő csontegyesítést csontpótló megoldással - hajtottak végre. A jobb felső állcsont törése miatt végzett rögzítőműtét, fogak törése miatt végzett műtét utáni állapot, felső állcsont töréseit rögzítő fémanyag eltávolítása utáni állapot, kétoldali idült arcüregi gyulladás, orrsövényferdülés, nyaki gerincfájdalom tünetegyüttese, pajzsmirigy-megnagyobbodás, sérülés utáni stressz-zavar, kevert szorongásos és depressziós zavar, illetőleg súlyos depressziós epizód-zavar jellemzi egészségi állapotát. Ezen sérülései következtében kielégítő általános egészségi állapotban van, azonban újabb szövődmény fellépése miatt további műtéti beavatkozás vált szükségessé.

A szájnyitása közel felére leszűkül, a fenti állcsontok felett ütögetés- és nyomás-érzékenység, fájdalom tapasztalható. A szemhéjak mozgása érzékelhetően csökkent. Beszéde érthető, jól tagolt, hangsúlyozott, nyeléskor fájdalmat jelez. E tünetek miatt újabb korrekciós műtétek szükségesek, a szaglós- és érzékelési képességében csak kisfokú javulás várható. A pajzsmirigy-túlműködés részben - pszichés okokból - a balesetre és annak szövődményeire vezethető vissza.

Maradandó fogyatékoság, súlyos egészségromlás észlelhető, amelynek mibenléte a szájnyílás korlátozottsága, az arcüreg idült gyulladása, az arc, azon belül a felső állkapocs, valamint a fogak állandó tünetegyüttese, illetve rágási korlátozottság. Kihat erre a pszichés károsodás is, amely a balesettel, illetőleg az elszenvedett sérülésekkel hozható összefüggésbe. Viselkedési- és önértékelési problémákban, pszichoszomatikus eredetű egyéb megbetegedésben, köztük a pajzsmirigy-megbetegedésben is megmutatkozik. Pszichés állapotában nem várható spontán javulás, sőt a pszichoterápiás kezeléstől sem várható jelentősebb eredmény. Figyelemmel a további műtétek szükségességére, a jelenlegi depresszív állapotból kiindulva mély depressziós állapotba csúszhat a felperes, amely azt jelenti, hogy a gyógyulás reményét teljesen feladja.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes balesetéből kifolyólag több mint egy évig táppénzes, illetőleg munkaképtelen állapotban volt, majd az országos orvosszakértői intézet első- és másodfokú bizottságának véleménye alapján 50 %-ban állapították meg munkaképesség-csökkenését. Munkaviszonyát 2005. szeptember végével betegségére figyelemmel megszüntették. Azóta egészségügyi állapota miatt munkaviszonyt létesíteni nem tudott. Szakképesítése elsőfokú számítástechnikai területen és idegenforgalmi szakterületen van, ahol korábban rendszeresen eseti szerződéssel végzett munkát, majd balesetét megelőzően, 2004. április 5-től teljes munkaidőben dolgozott.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a részítélet meghozatalakor 31 éves, a baleset idején teljes munkabírási, jókedélyű, közösségbe jól beilleszkedő személyiségű ember volt. A baleset következtében - állandó fájdalmai és önértékelési zavarai, továbbá a várható további műtétek és a pajzsmirigy-megbetegedés miatt - visszahúzódó, bátortalan, zárkózott személyiséggé vált, amely az életmódját és a lehetőségeit olyan mértékben beszűkítette, hogy munkát végezni, elhelyezkedni, szabadidős tevékenységet folytatni szinte

egyáltalán nem tud. A baleset után házassága is megromlott, majd a per folyamatban léte alatt elvált. Állapotában javulás nem várható.

A balesetet okozó gépjármű kötelező felelősségbiztosítása alapján az alperes 2005. decemberében 2.500.000,- Ft nem vagyoni, továbbá 2.569.965,- Ft vagyoni kártérítést fizetett a felperesnek.

A megyei bíróság ítélete jogi indokolásában mindenekelőtt kiemelte, hogy a kárt együttesen két jármű vezetője okozta, így a károsulttal szemben felelősségük egyetemleges. A felperes csak egyik gépjárművezető biztosítóját vonta perbe, a másik biztosító beavatkozóként nem kívánt perbe lépni, az egyetemleges felelősségre tekintettel azonban a felperesi követelés alperessel szembeni elbírálásának nincs akadálya. Az alperes a kártérítési felelősségét nem, csupán a nem vagyoni kárigény összecsúszását vitatta. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a nem vagyoni kártérítés összegének megállapításánál az elszenvedett sérelem nagyságára, annak következményeire, a jövőben várható esetleges javulásra vagy állapotromlásra, az igény előterjesztőjének összes körülményére, valamint arra kell figyelemmel lenni, hogy a megállapított nem vagyoni kár összege a kialakult hátrány kompenzálására legyen alkalmas. Értékelte a felperes baleset előtti fiatal korához igazodó tartalmas életvitelét, életkörülményeit, megjelenését és az azt követően kialakult súlyos - az arc látható sérüléseivel, a száj és az arckoponya egyéb szerveinek működésével kapcsolatosan kialakult funkciózavarokkal (rágás, szaglás, ízérzékelés, fájdalom, gyulladás) összefüggő - helyzetét, melyet a várható további fájdalmas műtétek szintén súlyosbítanak. A sérülés, valamint az elmaradt gyógyulás miatt pszichés károsodás, ennek következtében pszichoszomatikus betegség és pajzsmirigy-megnagyobbodás alakult ki, amely rendszeres gyógyszeres kezelést igényel. A további gyógykezelés fájdalmas volta is kihat mindennapi életvitelére, pszichés állapotára, amelyben további romlás várható. A fiatal felnőtt felperes munkáját elvesztette, házassága megromlott, azt felbontotta, életmódja jelentősen megváltozott. Állandó fájdalmakkal, önértékelési zavarokkal és egészségi problémákkal küzd. Mindezek figyelembevételével az ítélethozatalkor értékviszonyoknak megfelelően 8.000.000,- Ft-ban látta a megyei bíróság megállapíthatónak a nem vagyoni kártérítés összegét, ezért a már kifizetett 2,5 millió Ft beszámításával 5.500.000,- Ft megfizetésére kötelezte az alperest.

A felperes fellebbezésében az alperest terhelő marasztalási összeg 7.500.000,- Ft-ra való felemelését kérte. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság az ítélet meghozatalakor fontos körülményeket hagyott figyelmen kívül. Kiemelte, hogy a baleset időpontjában 28 éves volt, élvezte az életet, a fiatalságát, az egészségét, teljes emberi életet élt, jó állása, mellékjövedelme volt. Ez jó színvonalú megélhetést, valamint a szüleiről való gondoskodás lehetőségét biztosította. Főállása - az ítéletben meghatározott elsőfokú számítástechnikai és idegenforgalmi végzettséggel szemben - műszaki mérnök és közgazdász szakmérnök végzettsége hasznosításával volt összefüggésben. A baleset miatt szakmai karrierje is keréket tört, végleg ellehetetlenült. Korábban sokat járt társaságba, most emberkerülő lett, a magánélete is tönkrement. Az arcát ért esztétikai- és egészségügyi károsodás véglegesen megfosztotta mindattól, amit élvezett és amit még évtizedekig élvezhetett volna. Állapotában javulás nem várható, a továbbiakban is állandó kezelésre szorul, ennek anyagilag is hátrányos következményei vannak. Nagy távolságokra kell utaznia, hogy egészségügyi

ellátásban részesüljön. Jelentősen megnövekedtek a gyógyszerárak, melyek komoly terhet jelentenek. A szülei tartják el, jövedelmük azonban csekély, így eltartása, ápolása és kezelése, költségeinek viselése egyre nehezebben megoldható. Ahelyett, hogy ő biztosítaná szüleinek a nyugodt öregkort, gondozást, a szülőknek kell róla gondoskodniuk.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen a részítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak megváltoztatását, a kártérítés összegének 2.500.000,- millió Ft-ra való leszállítását kérte. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a felperesi képviselő nyilatkozata alapján állapította meg, hogy a részítélet meghozatalakor újabb szövődmény fellépése miatt műtéti beavatkozás vált szükségessé. A megállapítást semmilyen orvosi irat nem támasztotta alá, ennek ellenére a tárgyaláson meghallgatott pszichológus kijelentette, hogy az újabb adat tükrében spontán javulás a felperes állapotában nem várható, sőt a meglevő depresszív állapotból egy mély depressziós állapotba csúszhat bele a felperes. Az alperes álláspontja szerint a felperes újabb kórházi kezelését és annak tartalmát igazoló orvosi iratok ismerete nélkül a pszichológus szakértő véleménye nem tekinthető sem megalapozottnak, sem pedig kompetensnek. Az erre alapított ítéleti megállapítások is megalapozatlanok. Az alperes álláspontja szerint a megyei bíróságnak lehetőséget kellett volna biztosítania, hogy a tárgyaláson tett szakértői kiegészítésre az alperes - arra figyelemmel, hogy személyesen nem volt jelen - később észrevételt tehessen.

Nem rendelkezik megfelelő alapokkal az a megállapítás sem, hogy a felperes szinte egyáltalán nem tud munkát és szabadidős tevékenységet végezni, a beszerzett szakvélemények szerint ugyanis a felperes a szakképzettsége szerinti szoftverkészítő, idegenvezető és tolmács munkát korlátozott mértékben képes végezni. Megalapozatlan annak megállapítása is, hogy a felperes állapotában javulás nem várható, a szakvélemény a rágási, szaglási, érzékelési képességnek kisfokú javulását prognosztizálta.

Az alperesi fellebbezés szerint az újabb kórházi kezelés zárójelentései és a felperes vizsgálata alapján kiegészítő orvosszakértői vélemény beszerzése lett volna indokolt. Szükség lett volna a 2007. májusában esedékessé vált OOSZI felülvizsgálat során elkészített orvosszakértői vélemény beszerzésére, ennek a felperesi munkaképesség megítélése körében jelentősége van. Nem lett volna mellőzhető a munkaügyi központ megkeresése a felperes elhelyezkedési lehetőségeivel kapcsolatosan, hiszen a felperes köztudottan versenyképes és keresett szakképzettséggel rendelkezik. A fenti hiányosságok miatt az ítélet megalapozatlan. Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság ezt a jogi álláspontot nem osztaná, úgy a már rendelkezésre álló bizonyítékok helyes értékelésével, a nem vagyoni sérelem megfelelő kompenzációjaként az alperes 5.000.000,- Ft-ot tart indokolt összegnek, melyből már 2.500.000,- Ft-ot megfizetett.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az alperesi fellebbezést alaptalannak minősítette. Hangsúlyozta, hogy a beszerzett szakértői vélemények tartalmazzák, hogy további javulás egészségi állapotában nem várható. Újabb szakértői vizsgálatok már indokolatlanok. Az utolsó tárgyaláson az alperes nem jelent meg, az ítélettel szemben mulasztására eredménnyel nem hivatkozhat. A munkaügyi központ megkeresése az ügy megítélése szempontjából nem bír relevanciával, egyébként is a munkaügyi központ megküldött véleményében rögzítette, hogy a végzettségének megfelelő szakterületén a felperes nem tud elhelyezkedni. A munkáltatók nem szívesen alkalmaznak olyan személyt, akinek egészségügyi problémája

van. A fellebbezési eljárás során a felperes további orvosi igazolásokat és leleteket csatolt az időközben szükségessé vált fogászati beavatkozásokról és neurológiai kezeléséről.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében fenntartotta az általa benyújtott fellebbezésben kifejtett indokait. Kiemelte, hogy a 2007. májusi OOSZI felülvizsgálat 40 %-os munkaképesség-csökkenést állapított meg és a társadalombiztosítás elutasította a felperes rokkantsági igényét. A munkaügyi bíróság ezzel kapcsolatos esetleges határozata az alperes által nem ismert, de a szakértői intézet szakvéleménye nem irreleváns az ügy szempontjából. Utalt arra, hogy a felperes csupán az elsőfokú részítélet meghozatalát követően csatolta későbbi fogászati kezeléséről az orvosi leleteit. A pszichológus szakértő fogászati szakértelem és orvosi iratok nélkül foglalt állást. Megjegyezte, hogy az újabb műtétek költségeit az alperes peren kívül megtérítette.

Az alperes alaptalannak minősítette azt a felperesi állítást, hogy egészségi állapotát tekintve nincs esélye, hogy valaha is hasznosítani tudja végzettségeit. A felperes nem munkaképtelen személy, elvárható, hogy megmaradt munkaerejét hasznosítsa. A szakértői intézet véleménye szerint utolsó munkaköre informatikus, szakképzettségének megfelelő könnyű munkakörben foglalkoztatható. A perben beszerzett szakértői vélemény az egyébként a felperes által hivatkozott szoftverkészítő, idegenvezető és tolmácmunka tekintetében megállapítja, hogy azokat egészségi állapotára figyelemmel korlátozottan képes végezni. Utalt arra is, hogy a szoftverkészítés és szaktanácsadás a felperes egyéni vállalkozói tevékenységi körei között fel volt tüntetve. Kiemelte, hogy az édesanyja ápolását a bekövetkezett baleset nem akadályozza, hisz az édesanya tanúvallomása szerint a rossz látása miatt szorult támogatásra.

A felperes fellebbezése alaptalan, míg az alperes fellebbezése részben alapos.

A megyei bíróság a felperes nem vagyoni kártérítés iránti igényének eldöntése körében a szükséges bizonyítást lefolytatta, a peradatok okszerű mérlegelésével megállapított tényállást az ítélet tábla csupán az alábbiakkal egészíti ki. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megállapítható, hogy a felperes az egészségi állapota következtében a korábbi munkakörével járó tevékenységet csak korlátozottan képes végezni, a baleset előtti terhelhetősége, munkavégző képessége jelentős mértékben csökkent. A felperes másodfokú eljárás során tett nyilatkozata (Pf. 7. számú jegyzőkönyv) és a csatolt okiratmásolatok (Pf. 2/F/1-F/2.) alapján pedig megállapítható, hogy az OOSZI orvosi bizottsága a 2007. májusi felülvizsgálat során 40 %-os mértékű munkaképesség-csökkenést határozott meg, a felperes szakképesítése pedig a részítélet indokolásában foglaltakon túl informatikus mérnök, közgazdász szakmérnök, idegenvezető és hostess.

A fentiekkel együtt az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes, hiánytalan. Az ítélet tábla a tényállással kapcsolatosan - az alábbiakra figyelemmel - nem osztotta a felperes és az alperes további kifogásait. A pszichológusszakértő a szövődmények, az újabb műtéti beavatkozások pszichés hatásai tekintetében a tárgyaláson a felperes nyilatkozatára támaszkodva egészítette ki szakvéleményét. A szövődmények és újabb műtétek bekövetkeztét a fellebbezési eljárásban a felperes által benyújtott orvosi dokumentáció igazolja. A szakértő tehát a valós tényekre alapította megállapításait. Nem helytálló a szakértő kompetenciájának hiányára való alperesi utalás sem, hiszen a szakértő a szakterületén maradván, a szövődmények és műtétek várható pszichés hatásaira

vonatkozóan tett megállapításokat. A perben beszerzett szakvélemény kiegészítése tehát nem indokolt.

Az alperes kifogásolta, hogy a szakértői kiegészítésre - távollétében - észrevételeket nem tehetett, az elsőfokú bíróság pedig nem küldte meg a jegyzőkönyvet észrevételezésre. Az ítélet tábla e tekintetben rámutat arra, hogy mindez önmagában nem ad alapot a részítélet hatályon kívül helyezésére. Észrevételeinek megtételére ugyanis az alperesnek a fellebbezésében lehetősége volt, e nyilatkozat tekintetében mulasztás nem terheli, annak érdemi értékelését a másodfokú bíróság nem mellőzheti. Az észrevételei - alaposságuk esetén - eredményezhetnék ugyan a szakvélemény, ezen keresztül a részítélet megalapozatlanságának megállapítását, de a fentebb kifejtettekre figyelemmel a megfogalmazott kifogások nem helytállóak.

Az OOSZI 2007. májusában elvégzett felülvizsgálata során keletkezett szakvélemény beszerzését az ítélet tábla szükségtelennek ítélte, ugyanis annak a munkaképesség-csökkenés mértékére vonatkozó megállapítása a felek nyilatkozatai alapján feltárható volt. Szükségtelen a munkaügyi központ megkeresése iránti alperesi bizonyítási indítvány teljesítése is, hiszen a felperes munkavállalási lehetőségét nem a munkaerőpiac kereslet-kínálati viszonyai, hanem a baleset következtében kialakult egészségromlás befolyásolja.

Az ítélet tábla a nem vagyoni kártérítés összegének megállapítása körében kiemeli, hogy a megyei bíróság az ítélelhozatali értékvizonyok alapul vételével állapította meg a kártérítés összegét. Erre tekintettel kamatot nem ítelt meg, az ezzel kapcsolatos keresetet elutasította. Ezt az elszámolást a felek nem sérelmezték, fellebbezéssel nem támadták. Az ítélet tábla is osztotta az elsőfokú ítéletben ezzel kapcsolatosan kifejtett érveket, így a kártérítés összegének meghatározásakor maga is az ítélelhozatali értékvizonyokra volt figyelemmel.

A nem vagyoni kártérítési kötelezettség alapja a személyiségi jogsértés által okozott hátrány, érdeksérelem. A felperesnek az elszenvedett baleset során sérültek a személyiségi jogai, a testi- és lelki egészséghez, egészséges élethez fűződő joga, beszűkült az életmódja, maradandó fogyatékoságot szenvedett, mely egész életét végigkíséri. A szakértői véleményből egyértelműen megállapítható, hogy állapotában számottevő javulás nem várható.

A nem vagyoni kár mértékének meghatározása során a bíróságnak - ahogy az elsőfokú bíróság is kifejtette - a jogsértés súlyára és a következmények súlyosságára is figyelemmel kell lennie. Értékelnie kell a felperes által elszenvedett fizikai sérüléseket és egyéb egészségügyi, pszichikai és életmódbeli hátrányokat, a felperes családi helyzetét, korát, az életvitelét befolyásoló munkaképesség-csökkenését, mindazt a nem vagyoni hátrányt, melyet a felperes a baleset következtében elszenvedett és a jövőben el fog szenvedni. Mindezek okszerű mérlegelése és értékelése útján állapítható meg az az összeg, amely a személyiségi jogsértés által okozott nem vagyoni hátrány kiküszöböléséhez szükséges, és egyben megfelel az ítélezési gyakorlat egységességének, az egységes megítélés követelményének is.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a fenti körülményeket és szempontokat túlnyomórészt megfelelően értékelte, de nem volt kellően figyelemmel arra, hogy a felperes munkaképességét a balesetből kifolyólag kialakult egészségkárosodása csupán korlátozza, de

nem teszi lehetetlenné. A megyei bíróság által megítélt kártérítés összege ettől eltekintve sem áll arányban a személyiségi jogsértés súlyával, az okozott következmények súlyosságával, ezért a megítélt nem vagyoni kárpótlást az ítéletábra eltúlzottnak minősítette. Az ítélethozatal időpontjában fennálló értékviszonyok figyelembevételével - az alperes által már megfizetett 2.500.000,- Ft nem vagyoni kártérítésre is tekintettel - 3.500.000,- Ft szükséges és egyben elégséges a felperest ért nem vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez.

A felperes fellebbezésével kapcsolatosan utal még az ítéletábra arra, hogy a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározásakor az objektív és szubjektív tényezők együttes értékelésére van szükség. A felperes kártérítési igénye - mint már fentebb kifejtésre került - sem szakítható ki az ítélezési gyakorlatból. A felperest ért nem vagyoni hátrány összetevőinek, az eset sajátosságainak, egyediségének megfelelő értékelése mellett a kártérítés összegének meg kell felelnie az ítélezés egysége iránti követelménynek is.

Jelen eljárásnak a részítélettel eldöntött kereseti kérelemként a baleset okozta nem vagyoni hátrányok vizsgálata, értékelése és kiküszöbölése képezte a tárgyat. Ennek körében szükségszerűen sor kerül olyan körülmények értékelésére is, amelyek más összefüggésben vagyoni kár bekövetkeztében is közrejátszanak, de az utóbbi fogalma alá eső felperesi igények érdemi elbírálására a bíróság által az eljárás folytatása során meghozandó ítéletben kerül majd sor.

A fentebb kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra a megyei bíróság részítéletének megfellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdés második fordulata alapján részben megváltoztatta, a nem vagyoni kártérítés összegét leszállította.

A felperesi fellebbezés perértéke 2.000.000,- Ft, míg az alperesi fellebbezési perérték 3.000.000,- Ft volt, az együttes fellebbezési perérték mindösszesen tehát 5.000.000,- Ft. A felperes ehhez mérten 20 %-os, az alperes pedig 80 %-os arányban minősül a fellebbezési eljárásban nyertesnek. Az ítéletábra a pernyertesség-pervesztesség fenti arányának a Pp. 81. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti figyelembevételével döntött a másodfokú perköltség viseléséről: a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában és (5) bekezdésében írtaknak megfelelően 75.000,- Ft + ÁFA összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú alperesi perköltség megfizetésére kötelezte a felperest. Az összesen 300.000,- Ft feljegyzett fellebbezési illetékből az alperesnek 60.000,- Ft-ot kell viselnie, míg az ezt meghaladóan feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes költségmentességére figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Győr, 2008. április 7. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó:

